

На 14 октомври 2014 год. доц. д-р **Ценка Николова Иванова** от Филологическия факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ бе избрана за **професор по сравнително славянско езикознание**. Тя е завършила специалност *славянска филология* (сръбски и хърватски език и български език и литература) в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, където следва и аспирантура. Постъпва на работа във Великотърновския университет през 1987 год. През 2002

година ѝ е присъдена научната и образователна степен **доктор**, а през 2005 г. е избрана за доцент по славянски езици (южнославянски езикови взаимоотношения).

В академичната си биография проф. д-р Ценка Иванова има две монографии, два учебника (единият в електронен формат) и три учебни речника в съавторство, над 70 студии и статии, от които близо половината са публикувани в чужбина. Автор е на над 30 дискусии, обзори, хроники, както и на преводи, публикувани в български и сръбски издания, в Интернет. Член е на международни редакционни съвети, активно се занимава с редакторска работа (над 20 международни сборника). Преподава дисциплини от кръга на сравнителното славянско езикознание, на сърбистиката, на чуждестранната българистика, на теорията и практиката на превода в бакалавърски и магистърски специалности. Ръководи дипломни работи в бакалавърска и магистърска степен. Изнасяла е лекции по покана в университети в страната и чужбина, има над 20 участия в научни форуми в чужбина, вкл. на три международни славистични конгреса като член на българските делегации. Основател е на лектората по български език и култура във Философския факултет в гр. Ниш, Сърбия (2001–2005); работила е като лектор по българистика в Белградския университет (2012–2014). Ръководител на катедра „Славистика“ от 2005 год.

Изследователски области: А) Теория, история и съвременна проблематика на южнославянските книжовни езици (вкл. социолингвистични аспекти). Особен приносен момент: открит неизвестен източник от 1830 год. (на сръбски език) за началото на Балканистиката. Б) Аспекти на разграниченията при близкородствени (славянски) езици; граматика, лексико-семантични отношения и лексикографски продукти (в съавторство) – тематични речници и речник на междуезикови (сръбско-български) омоними и полисеми. В) Езикови и межкултурни комуникации при близки езици и при граничещи си култури; лингвокултурология и превод. Г) Университетската славистика в своето развитие: традиции и иновации; съвременни концепции за славистично образование. Д) Чуждестранна българистика: традиции и съвременно състояние на българистиката в чужбина; анализ на политики на българската държава. Българският език и българската диаспора: статус на българския език от социолингвистичен и лингвокултурологичен аспект; езикова практика и образование на български език в специфични езикови ситуации

